

Vesico-urethrale reflux

Soort ziekte

De urine stroomt vanuit de blaas via de urineleiders terug naar de nieren.

Wat is vesico-urethrale reflux

Vesico-urethrale reflux (vesica=blaas; urethra=urineleider; reflux=terugstroom) is een afwijking waarbij de urine tijdens het plassen niet alleen door de plasbuis het lichaam verlaat, maar ook wordt teruggestuwd in een of beide urineleiders naar de nieren. Er kunnen verschillende oorzaken zijn. Wanneer de overgang van de urineleider naar de blaas niet goed is aangelegd, wordt de urineleider bij het samentrekken van de blaas om te plassen niet afgesloten, maar blijft openstaan. De urine gaat dan weer terug naar de nier. Ook kan door kleppen in de plasbuis of door een probleem met de spierfunctie van de blaas de druk in de blaas bij het plassen zo hoog worden dat de urine terugstroomt. Zelfs als de overgang van de urineleider naar de blaas goed is aangelegd. Doordat bij vesico-urethrale reflux altijd urine in de urinewegen achterblijft, is de kans op urineweginfecties verhoogd.

Wat zijn symptomen en vooruitzichten

Vesico-urethrale reflux komt regelmatig voor en is aanwezig bij ongeveer 1% van de pasgeborenen. Bij sommige baby's wordt al bij een zwangerschapsecho gezien dat de urinewegen uitgezet zijn. Na de geboorte wordt dan een echo-onderzoek van de urinewegen gedaan. Als hierbij afwijkingen worden gevonden of als reflux in de familie voorkomt, kan overwogen worden om ook een blaasonderzoek te doen. Andere kinderen komen bij de dokter met één of herhaalde urineweginfecties. Als naar een oorzaak wordt gezocht, kan de reflux aan het licht komen. Wanneer de urineweginfecties met koorts gepaard gaan, kunnen littekens in de nieren ontstaan. Daarbij gaat nierweefsel verloren, waardoor hoge bloeddruk kan ontstaan. Bij een deel van de kinderen met ernstige urinereflux naar beide nieren gaat de nierfunctie achteruit. Dat kan variëren van een beetje tot heel ernstig. Dit kan het gevolg zijn van infecties maar ook van een gestoorde ontwikkeling van de nieren voor de geboorte. Milde vormen van reflux verdwijnen in 80% van de gevallen, maar ernstige reflux bijna nooit.

Behandeling

Tegenwoordig wordt bij het grootste deel van de kinderen met milde reflux het spontane beloop afgewacht. Wel moet worden opgepast voor urineweginfecties. Met echografisch onderzoek kan worden vastgesteld of de uitzetting van de urinewegen in de loop van de tijd afneemt of juist erger wordt. Bij kinderen met ernstige reflux wordt soms dagelijks antibiotica gegeven om urineweginfecties te voorkomen of de reflux wordt opgeheven door een (kijk)operatie.

Met vragen over uw persoonlijke situatie of behandeling kunt u terecht bij uw behandelend arts.